

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 1.10.2008
COM(2008) 602 konč.

2008/0191 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES glede bank, pridruženih centralnim institucijam, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja

{SEC(2008) 2532}

{SEC(2008) 2533}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Enotni finančni trg v EU je ključni dejavnik pri spodbujanju konkurenčnosti evropskega gospodarstva in nižanju stroškov kapitala za družbe. Cilj akcijskega načrta za finančne storitve 1999–2005 (FSAP) je bil položiti temelje močnemu finančnemu trgu v EU s tremi strateškimi cilji:

- zagotavljanje enotnega trga grosističnih finančnih storitev;
- odprt in varen maloprodajni trg ter
- najsodobnejša pravila varnega in skrbnega poslovanja in nadzora.

V tej zvezi je bil na podlagi sporazuma G-10 „Basel II“ junija 2006 sprejet nov okvir kapitalskih zahtev v obliki Direktive o kapitalskih zahtevah (CRD); ta vsebuje direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES. Glavni cilj tega predloga je zagotoviti, da ni ogrožena učinkovitost Direktive o kapitalskih zahtevah. Revizija se nanaša na:

- revizijo pravil, prenesenih iz prejšnjih direktiv, kot so režim velikih izpostavljenosti in odstopanja za omrežja bank od zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja;
- določitev načel in pravil, ki še niso bila formalizirana na ravni EU, kot je obravnava hibridnih instrumentov kapitala v okviru lastnih virov sredstev;
- razjasnitev nadzornega okvira za krizno upravljanje in vzpostavitev kolegijev za povečanje učinkovitosti in uspešnosti nadzora.

Revizijo nekaterih drugih področij so spodbudili pretresi na finančnem trgu, ki so se začeli leta 2007, njen namen pa je zagotoviti primerno varstvo interesov upnikov in splošno finančno stabilnost.

Treba je reševati neskladnosti, ugotovljene med fazo prenosa CRD, da se zagotovi, da ni ogrožena učinkovitost osnovnih ciljev CRD. Večina jih je tehnične narave in so zajete v ločenih komitoloških ukrepih.

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI

Od 16. aprila do 17. junija 2008 je potekalo odprto internetno posvetovanje. Komisija je prejela 118 odzivov. Odzivi, razen tistih, ki so jih vprašanci opredelili kot zaupne, so na voljo na naslovu:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/cross-sector_issues&vm=detailed&sb=Title

Veliko vprašancev je navedlo tri vprašanja, ki jim je zato treba nameniti posebno pozornost.

2.1. Velike medbančne izpostavljenosti

Komisija meni, da medbančne izpostavljenosti niso brez tveganj in jih je treba preudarno upravljati. Komisija predlaga, da se vse medbančne izpostavljenosti omejijo na 25 % lastnih sredstev ali na mejno vrednost 150 milijonov EUR, kar od tega je višje.

2.2. Kapitalske zahteve za listinjenje

Posvetovalni dokument je vseboval zahtevo, da morajo imeti originatorji določen odstotek kapitala za izpostavljenosti, ki jih listinijo. Kot odziv na posvetovanje se sedaj predlaga, da se zahteva, da originatorji in sponzorji zadržijo delež tveganj in da investitorji zagotovijo, da se to res spoštuje. Ob upoštevanju odzivov na nadaljnje javno posvetovanje Komisija ohranja zahtevo po dokazljivem ukrepu potrebne skrbnosti in strogosti v primeru poslovnega modela „originate to distribute“.

2.3. Kolegiji nadzornikov

Posvetovalni dokument je uvedel potrebo po ustanovitvi „kolegijev“ nadzornikov za vse čezmejne banke in zahteval, da nadzorniki, ki sodelujejo v teh kolegijih, razpravljajo in se sporazumejo o posebnih vprašanjih z nezavezujočimi mehanizmi mediacije preko Odbora evropskih bančnih nadzornikov (CEBS) brez spreminjanja dodelitve odgovornosti med domačimi in gostujočimi nadzorniki.

Večini zainteresiranih strani se je ta predlog iz različnih razlogov zdel nezadovoljiv.

Ključno je, da kolegiji ostanejo učinkoviti in smotrni za nadzor bančnih skupin. Zato Komisija meni, da bi povečan pretok informacij morala spremljati morebitna odločitev, da se dva ključna vidika poverita konsolidacijskemu nadzorniku (steber 2 kapitalske zahteve in zahteve za poročanje).

2.4. Strokovno znanje in izkušnje

Komisija je od leta 2005 do leta 2007 izdala CEBS več prošenj za nasvete glede hibridnih instrumentov kapitala in velikih izpostavljenosti. Za hibridne instrumente kapitala je CEBS predlagal pogoje, ki bi jih moral izpolnjevati vsak hibridni instrument, da velja za primernega kapital prve vrste v EU. Glede velikih izpostavljenosti je CEBS podal predloge glede opredelitev, področja uporabe režima velikih izpostavljenosti, limitov izpostavljenosti in izračuna vrednosti izpostavljenosti. Načela, navedena v njihovih odgovorih, so bila v večji meri upoštevana. Nasvet CEBS je objavljen na spletni strani:

<http://www.c-ebs.org/Advice/advice.htm>

Službe Komisije so tudi ustanovile delovno skupino s člani, ki jih je predlagal EBC, ki je imela v letih 2007 in 2008 srečanja, ki so trajala devet dni. EBC je osnutek tega predloga potrdil na svojem srečanju 20. junija 2008.

3. OCENA UČINKA

Poročilo o oceni učinka je dostopno na spletni strani:

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm#capitalrequire

Skupaj je bilo ocenjenih več kot 60 možnosti politike. V povzetku v nadaljevanju so opisane najprimernejše možnosti politike za vsako od šestih področij, zajetih v oceni učinka, in njihov pričakovani učinek na glavne zainteresirane strani.

3.1. Velike izpostavljenosti

Šteje se, da je najbolj učinkovita ureditev varovalo, zasnovano na spremenjeni omejitvi, ker je posebej prilagojeno, da se odziva na ugotovljene pomanjkljivosti sedanje ureditve. Poleg tega je pri tej možnosti porazdelitev stroškov in koristi med skupinami zainteresiranih strani najbolj dosledna. Bančna industrija pričakuje zmanjšanje upravne obremenitve, ki bi jo omogočila bolj usklajena ureditev, bolj prilagojena režimu solventnosti. Nekatere vrste investicijskih podjetij bodo izvzete iz področja uporabe ureditve. Zelo pomembno je, da se bo zaradi gotovosti, da je največja izpostavljenost dane kreditne institucije do tretje osebe omejena, povečala finančna stabilnost.

3.2. Hibridni instrumenti kapitala

Skupni regulativni evropski okvir bi pomanjkljivosti sedanjega stanja reševal s spodbujanjem konvergence med državami članicami in sektorji ter tako prispeval k enakovrednejšim konkurenčnim pogojem v okviru enotnega trga. Jasni predpisi EU bodo izboljšali kakovost kapitala z industrijskega in nadzornega vidika, hkrati pa bodo investitorjem zagotovili večjo izbiro in likvidnost.

3.3. Vprašanja matične države članice in države članice gostiteljice in ureditev kriznega upravljanja

Kolegiji, v katerih so organi, ki nadzorujejo subjekte skupine v različnih državah članicah, bodo reševali možne spore in nadzorno prekrivanje. Temu bodo v pomoč okrepljene pristojnosti konsolidacijskega nadzornika. V kriznih razmerah bodo imele zainteresirane strani koristi od okrepljenega sodelovanja med nadzorniki in bolj jasne dodelitve odgovornosti. Mehanizmi mediacije bodo zagotavljali reševanje sporov, redne izmenjave pa bodo omogočale zgodnje odkrivanje finančnih pretresov.

3.4. Odstopanja za omrežja bank od nekaterih zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja

Primerno je „urediti“ položaj v državah članicah, ki v svojih pravnih sistemih po rokih izvajajo odstopanja na podlagi člena 3 CRD. Za druge države članice lahko to odpre možnost za omrežja bank EU s sredstvi, ki presegajo 331 milijard EUR in predstavljajo več kot 5 milijonov članov, da izpolnijo pogoje za nadzorno obravnavo na podlagi člena. Običajno taka omrežja sestavljajo združne banke, čeprav se člen 3 ne omejuje nanje.

3.5. Obravnavanje investicijskih skladov na podlagi pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (IRB)

Uporaba bolj ciljnih povečanj za standardizirane uteži tveganja bi zagotovila trdno in na tveganja občutljivo drugačno obravnavo izpostavljenosti v investicijskih skladih, pri čemer bi bil odstotek povečanja uteži tveganja nižji za dobro ocenjene izpostavljenosti in višji za slabše ocenjene in neocenjene izpostavljenosti.

3.6. Kapitalske zahteve in obvladovanje tveganja za položaje listinjenja

Možna navzkrižja interesov v modelu „originate to distribute“ bi bilo treba reševati tako, da se zagotovi, da originatorji in sponzorji prenosa kreditnega tveganja zadržijo določen delež tveganj, ki so jih prevzeli. Zato bodo investitorji morali zagotoviti, da originatorji in sponzorji zadržijo pomemben delež tveganj, ki v nobenem primeru ne sme biti manjši od 5 % skupnih tveganj, tako da bodo tako originatorji in sponzorji, ki jih ureja CRD, kot tudi tisti, ki jih CRD ne ureja, dejansko morali zadržati delež tveganj. Močnejši in strožji okvir listinjenja z večjo strogostjo bo prispeval k bolj odgovornemu opravljanju storitev in izogibanju ponovnim ogromnim stroškom, ki so jih imeli vlagatelji in finančne institucije v zadnjih 18 mesecih.

4. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Najprimernejši instrument je direktiva, ki spreminja sedanje direktive. Predlog temelji na členu 47(2) Pogodbe, ki je pravna podlaga za sprejetje ukrepov Skupnosti, katerih cilj je vzpostavitev notranjega trga finančnih storitev.

V skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti, opredeljenima v členu 5 Pogodbe ES, države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo doseči v zadostni meri in jih lahko bolje doseže Skupnost. Določbe ne presegaajo tistega, kar je potrebno za dosego ciljev.

Samo zakonodaja Skupnosti lahko zagotovi, da za kreditne institucije in skupine kreditnih institucij, ki poslujejo v več kot eni državi članici, veljajo enake zahteve bonitetnega nadzora, ki zagotavlja enake konkurenčne pogoje, preprečuje neupravičene stroške za skladnost za čezmejne dejavnosti in s tem spodbuja integracijo enotnega trga. Delovanje Skupnosti tudi zagotavlja visoko raven finančne stabilnosti znotraj EU.

Ta predlog ne povečuje upravne obremenitve držav članic ali gospodarskih subjektov. Nasprotno, režim velike izpostavljenosti je poenostavljen, zahteve za poročanje pa so manjše. Uskladitev obravnavanja hibridnih instrumentov kapitala tudi vodi k poenostavitvi in s tem zmanjšanju upravne obremenitve za banke, ki poslujejo čezmejno.

5. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima posledic za proračun Skupnosti.

6. PODROBNA OBRAZLOŽITEV PREDLOGA

6.1. Hibridni kapital (Poglavje 2 Oddelek 1 Direktive 2006/48/ES)

Hibridni instrumenti kapitala (hibridi) so vrednostni papirji, ki imajo značilnosti lastniških in dolžniških finančnih instrumentov. Namen izdaje takih instrumentov je kritje potreb bank po kapitalu in pri tem se obračajo na razred investitorjev, ki so pripravljene tvegati več, kot pri produktih s stalnim donosom (dolgom) in zato tudi pričakujejo višje donose. Ti instrumenti so običajno zasnovani tako, da zagotavljajo, da za regulativne namene izpolnjujejo pogoje kot „temeljna lastna sredstva“.

Ker ni ustrezne zakonodaje na ravni EU, obstajajo v EU različna merila primernosti in omejitev. Zaradi tega ni enakih konkurenčnih pogojev in možnosti regulatorne arbitraže za

banke, ki poslujejo na območju enotnega trga, ker razlike v obravnavi med državami članicami vplivajo na stroške izdaje hibridnih instrumentov kapitala.

6.1.1. Razlika med „temeljno“ sestavino lastnih sredstev bank in hibridi, ki so primerni v temeljnih lastnih sredstvih bank (člen 57, točki (a) in (ca) Direktive 2006/48/ES)

Do danes še ni jasne terminologije za opisovanje hibridnih instrumentov, ki so primerni za temeljna osnovna sredstva bank („kapital prve vrste“). Ker bi seznam posebnih instrumentov v Direktivi zaradi stalnih novosti kmalu zastarel, so bila razvita načela, ki opredeljujejo hibride, ki so primerni za temeljna lastna sredstva.

Temeljni kapital v okviru temeljnih lastnih sredstev bank vključuje vse instrumente iz nacionalne opredelitve lastniškega kapitala, ki v celoti absorbirajo izgube v okviru rednega poslovanja in predstavljajo najbolj podrejeno terjatev med likvidacijo. Natančneje, ti instrumenti naj bi predstavljali „zadnjo obrambno linijo“ bank tako v običajnem času kot med likvidacijo. Običajno so ti instrumenti navadne delnice in ustrezne premije, bolj splošno pa katerakoli vrsta instrumenta, ki ne zagotavlja prednostnih pravic v primeru negativnega ekonomskega učinka.

So pa tudi instrumenti, ki ne sodijo v ta okvir, kot so prednostne delnice, ki ustvarjajo prednostne pravice za izplačila dividend in unovčenje, ki so tako vključeni v kategorijo hibridov.

6.1.2. Merila primernosti (člen 63a Direktive 2006/48/ES)

Hibridi so priznani kot „temeljna lastna sredstva“, če absorbirajo izgube, dopuščajo odpravo plačila v času pretresov, so zelo podrejeni med likvidacijo in morajo biti stalno na razpolago, tako da ni dvoma, da lahko v času pretresov podpirajo vlagatelje in druge upnike. Ta merila so bila dogovorjena na ravni G10 in objavljena v sporočilu za javnost leta 1998, vendar še niso bila prenesena v zakonodajo EU. Primerni instrumenti opravijo preskus trajnosti, če niso datirani ali je njihova prvotna zapadlost daljša od 30 let. Lahko imajo tudi krajšo ročnost, vendar le na pobudo izdajatelja, z nadzorno odobritvijo ali če so nadomeščeni s kapitalom iste kakovosti, razen če nadzornik določi, da je dovolj kapitala. Nadzorniki bi morali biti tudi pooblaščen, da glede na solventnost banke začasno ustavijo odkup datiranih instrumentov.

Primerni instrumenti bi morali tudi omogočati odpravo plačila ali jih izplačati dokler so izpolnjene minimalne kapitalske zahteve. Primerni instrumenti ne smejo biti kumulativni, tj. vsak neplačan znesek je treba zaseči in ne sme biti več zapadel ali plačljiv. Vendar mora biti dovoljen nadomestni mehanizem plačila v naravi (npr. z izdajo novih delnic) pod strogimi pogoji, ki jih določijo nadzorniki (ustrezne stroške nosijo delničarji preko zmanjšanja vrednosti njihovih delnic).

Primerni instrumenti morajo absorbirati izgube med likvidacijo in tudi pomagati instituciji, da še naprej redno posluje in ne smejo ovirati dokapitalizacije izdajatelja. Tako naj bi bili hibridi nadrejeni samo običajnemu delniškemu kapitalu in podrejeni hibridom, ki so vključeni v dodatna lastna sredstva banke.

6.1.3. Količinske omejitve (člen 66 Direktive 2006/48/ES)

Banke in investicijska podjetja se ne smejo preveč opirati na hibridne instrumente kapitala na škodo „temeljnih“ sestavnih delov iz člena 57(a). V ta namen Komisija predlaga omejitveno strukturo, ki omogoča različne kategorije.

Glavno merilo za razlikovanje med kategorijami, po potrebi konvertibilnost hibridov, zagotavlja spodbudo za razvoj hibridov, ki povečujejo kakovost kapitala v času krize (tj. večji delež temeljnega kapitala). V izrednih razmerah lahko nadzorni organi začasno opustijo omejitve.

Najbolj podrejene instrumente kreditne institucije, ki po nacionalnem pravu nimajo imetnikov ali delničarjev, kot so članska potrdila nekaterih združenih bank, je treba obravnavati kot zamenljive hibride, kolikor je bil zadevni kapital vplačan in je uvrščen za vse druge terjatve.

6.1.4. Prehodne določbe (člen 154(8) in (9) Direktive 2006/48/ES)

Komisija priznava pomen hibridov kot glavnega vira financiranja in potrebo po omejitvi učinka nove uredbe. V ta namen predlog družbam dovoljuje, da ne upoštevajo novega sklopa količinskih omejitev, da se lahko postopno prilagodijo novim predpisom v obdobju 30 let.

6.1.5. Določbe o razkritju (Priloga XII, del 2, točki 3(a) in (b) Direktive 2006/48/ES)

Po določitvi meril za hibridne instrumente kapitala, da so primerni za temeljna lastna sredstva, je treba skladno spremeniti Prilogo XII. Te spremembe se vključijo v ta predlog. Banke morajo razkriti specifične informacije o hibridih, zlasti o hibridih, ki so primerni samo v prehodnem obdobju.

6.2. Velike izpostavljenosti

Sedanje določbe CRD temeljijo na splošni predpostavki, da banke svoje izpostavljenosti razširijo na stranke. Kljub temu pa so institucije še vedno lahko izpostavljene isti osebi ali skupini povezanih oseb. V izrednih razmerah lahko to povzroči izgubo celotne ali dela izpostavljenosti. Cilj režima velike izpostavljenosti je preprečiti, da bi institucija ob nepredanih dogodkih zaradi neizpolnjevanja obveznosti posamezne osebe (ali skupine povezanih oseb) utrpela nesorazmerno velike izgube. Evropska Komisija je zaradi reševanja tega vprašanja leta 1987 izdala priporočilo¹, ki mu je leta 1992 sledila direktiva². Zaradi omejenega števila in obsega sprememb v času sprejetja CRD, režim velikih izpostavljenosti ni bil pregledan 16 let. Zaradi tega dejstva člen 119 2006/48/ES in člen 28(3) 2006/49/ES zahtevata, da se Evropskemu parlamentu in Svetu predloži bolj poglobljen pregled obstoječih zahtev, „skupaj z vsemi ustreznimi predlogi“.

Trenutne določbe CRD imajo več pomanjkljivosti: visoki stroški za gospodarsko panogo, vključno z neupravičenimi stroški za skladnost za nekatere vrste investicijskih podjetij, nejasnostjo in neenakimi konkurenčnimi pogoji. Poleg tega sedanji režim ne rešuje učinkovito neuspešnosti trga, ki se nanaša na nekatere vrste izpostavljenosti (npr. izpostavljenosti do institucij), kar pomeni večjo obremenitev za davkoplačevalce in kapitalske neučinkovitosti. Te pomanjkljivosti se rešujejo s črtanjem nacionalnih diskrecij, kadar je to mogoče, izvzetjem nekaterih vrst investicijskih podjetij iz režima, približevanjem uporabljenih metod metodam, ki se uporabljajo za kapitalsko ustreznost, krepitvijo pravne varnosti z razjasnitvijo opredelitev pojmov in prilagoditvijo obravnave nekaterih vrst izpostavljenosti (npr. izpostavljenosti do institucij).

¹ Priporočilo 87/62/EGS o spremljanju in nadzoru velikih izpostavljenosti kreditnih institucij.

² Direktiva o spremljanju in nadzoru velikih izpostavljenosti kreditnih institucij, 92/121/EGS.

6.2.1. Opredelitve pojmov (člen 4(45) in člen 106 Direktive 2006/48/ES)

Glede koncepta povezanih oseb, opredeljenega v členu 4, so se nadzorni organi do sedaj osredotočali samo na aktivno stran zadevnih subjektov, da bi ugotovili, ali bi lahko en subjekt imel težave z odplačilom zaradi finančnih težav drugega subjekta. Nedavni razvoj trga je pokazal, da je dve ali več podjetij lahko finančno odvisnih (in predstavljajo znatna tveganja), ker jih financira isti nosilec. Zato ta predlog ne upošteva samo tveganj, ki izhajajo iz poslovanja in aktive dveh subjektov, ampak tudi iz pasivne strani ali financiranja.

6.2.2. Poenostavitev režima velikih izpostavljenosti (oddelek 5 poglavja 2 Direktive 2006/48/ES)

Zahteve za poročanje v členu 110 so poenostavljene in usklajene. To je bila ena od glavnih pritožb gospodarske panoge o sedanjem režimu. Zahteva za vmesno poročanje je odstranjena in institucije, ki uporabljajo pristop IRB, morajo poročati o 20 največjih izpostavljenostih, ki niso izvzete, na konsolidirani osnovi.

Trenutne omejitve za velike izpostavljenosti so raznolike. Ta ustroj je v členu 111 poenostavljen na enotno omejitev 25 %.

Seznam izjem v členu 113 je trenutno dolg in ustvarja obremenjujoče razlike med državami članicami in neenake konkurenčne pogoje. Edine izjeme, ki ostajajo, so izpostavljenosti do držav ter regionalne in lokalne ravni države, tiste, ki kažejo tipično naravo zadružnih bank, izpostavljenosti znotraj skupine, če so izvzete na podlagi režima solventnosti, izpostavljenosti, zavarovane z nekaterimi zavarovanji s premoženjem, in izpostavljenosti, ki izhajajo iz neporabljenih kreditnih aranžmajev, pod pogojem, da dejansko porabljeni kreditni aranžma ne presega predpisane zgornje meje.

Trenutna uporaba različnih metod izračunavanja in metod za zmanjšanje tveganj ne povečuje preglednosti rezultatov, ki jih morajo oceniti finančna podjetja in njihovi nadzorniki. V členih 114, 115 in 117 so metode podrobneje pojasnjene in v največji možni meri usklajene z metodami, ki se uporabljajo za režim kapitalske ustreznosti. Zaradi povečanja prožnosti podjetij, je trenutna nacionalna diskrecija pri uporabi metod preoblikovana v možnosti za institucije same.

6.2.3. Medbančne izpostavljenosti (člen 111 Direktive 2006/48/ES)

Medbančne izpostavljenosti predstavljajo znatna tveganja, ker banke kljub temu, da so regulirane, lahko prenehajo delovati. Prenehanje delovanja ene institucije lahko povzroči prenehanje delovanja drugih institucij, kar lahko povzroči sistemsko krizo. Zato je treba velike medbančne izpostavljenosti zelo preudarno upravljati. Ker je izguba, nastala zaradi izpostavljenosti do institucije lahko prav tako velika kot zaradi drugih izpostavljenosti, je Komisija sklenila, da sedanji režim, ki temelji na kompleksni mešanici uteži tveganja in razlikovanju po dospelosti, ni dovolj preudaren. Komisija je ob upoštevanju navedenega in po poglobljeni preučitvi izida analize stroškov in koristi več razpoložljivih zakonodajnih pristopov ugotovila, da je treba medbančne izpostavljenosti obravnavati tako, kot vse druge izpostavljenosti, ne glede na dospelost. Komisija je odgovorila na določene pomisleke, tako da dovoli alternativno mejno vrednost 150 milijonov EUR in opustitev za banke, ki poslujejo v omrežjih, javne hranilnice pod določenimi pogoji ter določene vrste izpostavljenosti v zvezi s klirinškimi transakcijami in poravnkami.

6.2.4. *Opustitev za nekatera investicijska podjetja (člen 28 Direktive 2006/49/ES)*

Trenutni režim nalaga investicijskim podjetjem neupravičene stroške za skladnost, brez kakršnihkoli vidnih socialnih koristi. Zato se predlaga, da se investicijska podjetja „z omejenimi dovoljenji“ in „omejenimi dejavnostmi“ oprosti režima velike izpostavljenosti v Direktivi 2006/49/ES.

6.3. **Nadzorni režimi**

6.3.1. *Izmenjava informacij in sodelovanje – členi 40, 42a, 42b, 49 in 50 Direktive 2006/48*

V izrednih razmerah je nemotena in svobodna večstranska izmenjava informacij še posebej pomembna. Zato se predlaga, da se v členu 42a izboljšajo pravice nadzornikov iz držav gostiteljic, ki nadzorujejo sistemsko pomembne podružnice, glede informacij ter da se v členih 49 in 50 podrobno opredeli pravni okvir za posredovanje informacij finančnim ministrstvom in centralnim bankam.

Predlog predvideva opredelitev „sistemsko pomembnih podružnic“ v členu 42a. Dostop do ustreznih informacij bi bil lažji z vključitvijo nadzornikov sistemsko pomembnih podružnic v kolegije nadzornikov. O tem sodelovanju bo odločil konsolidacijski nadzornik, glede na vprašanja, ki bodo obravnavana.

Člen 40(3) s tem, da od organov zahteva, da upoštevajo posledice svojih odločitev za finančno stabilnost drugih držav članic, poudarja evropsko razsežnost nadzornih sklepov, ki je ključna za podpiranje sodelovanja med organi.

6.3.2. *Kolegiji nadzornikov – členi 42a, 129 in 131a (nov) Direktive 2006/48*

Cilj predlaganih sprememb je okrepiti učinkovitost in uspešnost nadzora čezmejnih bančnih skupin, in sicer tako, da se zahteva:

- vzpostavitev kolegijev nadzornikov za olajšanje nalog konsolidacijskega nadzornika in nadzornikov gostiteljev;
- skupna odločitev o dveh ključnih nadzornih vidikih za nadzor skupin (steber 2 in zahteve za poročanje), pri čemer imajo zadnjo besedo konsolidacijski nadzorniki. To spremlja mehanizem mediacije, če pride do nesoglasja;
- da pristojni organi, vključeni v nadzor skupine v okviru bančne skupine dosledno uporabljajo zahteve glede varnega in skrbnega poslovanja iz Direktive.

Konsolidacijski nadzorniki bodo morali CEBS obveščati o dejavnostih kolegijev pri razvoju skladnih pristopov v vseh kolegijih. Kolegiji se bodo zahtevali tudi za nadzornike čezmejnih subjektov, ki nimajo podrejenih družb v drugih državah članicah, imajo pa sistemsko pomembne podružnice.

6.4. Tehnične spremembe

6.4.1. Odstopanja za kreditne institucije, odvisne od centralne ustanove (člen 3 Direktive 2006/48/ES)

V členu 3 Direktive 2006/48/ES se predlaga črtanje rokov (datuma 15. december 1977 in 15. december 1979), ki omejujejo uporabo člena. Ob nedavnem pristopu novih držav članic je postalo jasno, da morajo biti odstopanja v tem členu na voljo vsem državam članicam in ne samo tistim, ki so se EU pridružile pred tremi desetletji.

6.4.2. Kapitalske zahteve za naložbe v investicijske sklade (člen 87 Direktive 2006/48/ES)

Kreditne institucije so menile, da so kapitalske zahteve za naložbe v investicijskih skladih, kot so vzajemni skladi, prestroge na podlagi pristopa IRB v primerih, ko banke niso mogle ali niso hotele zagotoviti notranjih bonitetnih ocen za izpostavljenost, ki jo ima investicijski sklad. Predlog znatno znižuje kapitalske zahteve za manj tvegana sredstva, ki jih imajo investicijski skladi, ohranja pa visoke zahteve za sredstva z velikim tveganjem ali kjer dejansko tveganje ni znano. To je tudi še naprej odvračilni dejavnik za skrivanje neznanih tveganj v bilanci stanja banke za naložbe v investicijske sklade brez ustreznih kapitalskih zahtev.

6.4.3. Listinjenje (nov člen 122a Direktive 2006/48/ES)

Potencialno navzkrižje interesov v modelu „originate to distribute“ je treba reševati tako, da se zagotovi, da originatorji in sponzorji bolj nepreglednih instrumentov prenosa kreditnega tveganja zadržijo določen delež tveganja, ki se prenese na vlagatelje. Zato je treba od investitorjev zahtevati, da zagotovijo, da originatorji in sponzorji zadržijo pomemben delež tveganj (vsaj 5 odstotkov), tako da bodo tako originatorji in sponzorji, ki jih ureja ta direktiva, kot tisti, ki jih ta direktiva ne ureja, dejansko morali zadržati delež tveganj za svoj račun. Poleg te zahteve je treba tudi zagotoviti, da vlagatelji dobro razumejo pripadajoča tveganja in kompleksne strukturne lastnosti tistega, kar kupujejo. Da se omogočijo premišljene odločitve, morajo biti vlagateljem na razpolago podrobne informacije.

6.4.4. Kreditno tveganje nasprotne stranke (Priloga III in člen 150 Direktive 2006/48/ES)

Ta priloga vsebuje podrobnosti glede metod za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke. Cilj predlaganih tehničnih sprememb je izgladiti številne težave, ugotovljene med fazo prenosa CRD. Spremembe vsebine priloge ne spreminjajo bistveno, ampak razjasnjujejo in racionalizirajo njeno uporabo.

Prihodnje tehnične spremembe Priloge III je treba sprejeti po postopku komitologije. Trenutno se izvršilna pristojnost ne nanaša izrecno na to prilogo.

6.4.5. Likvidnostno tveganje (Priloge V in XI Direktive 2006/48/ES)

Trenutni tržni pretres je izpostavil dejstvo, da je likvidnost odločilni dejavnik stabilnosti bančnega sektorja.

Predlagane spremembe izvajajo delo, ki sta ga opravila CEBS in Baselski odbor za bančni nadzor na področju razvoja smotnih načel za obvladovanje likvidnostnega tveganja. Predlagane spremembe Priloge V izpostavljajo potrebo, da nadzorni svet določi ustrezno raven dovoljenega odstopanja likvidnostnega tveganja. Cilj predlaganih sprememb Priloge XI

je zagotoviti ustrezno spodbudo bankam, da bolje razumejo svoj profil likvidnostnega tveganja. Zahteva, da nacionalni nadzorniki podjetjem pomagajo pri razumevanju profilov likvidnostnega tveganja in ne izključuje možnosti, da pri nadzoru do neke mere uporabljajo mednarodne metodologije.

Zaradi znatnih sprememb, ki jih uvajajo te dopolnitve, je te spremembe primerno vključiti v ta predlog.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES glede bank, pridruženih centralnim institucijam, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja

(besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije³,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁴,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke⁵,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij⁶,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe⁷,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 3 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku upravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij⁸ državam članicam dovoljuje, da predvidijo posebne režime bonitetnega nadzora za kreditne institucije, ki so od 15. decembra 1979 stalno odvisne od centralnega organa, pod pogojem, da so bili ti režimi v nacionalno zakonodajo uvedeni najpozneje 15. decembra 1977. Ti roki državam članicam, zlasti tistim, ki so k Evropski uniji pristopile od leta 1980, preprečujejo uvedbo enakih režimov za podobna združenja kreditnih institucij, ki so bila na njihovih ozemljih ustanovljena pozneje. Zato je primerno odpraviti roke, določene v členu 3, da se zagotovi enake konkurenčne pogoje med kreditnimi institucijami v državah članicah. Odbor Evropskih bančnih nadzornikov mora zagotoviti nezavezujoče smernice, da bi se v zvezi s tem spodbujala konvergenca nadzornih praks.

³ UL C , , str. .

⁴ UL C , , str. .

⁵ UL C , , str. .

⁶ UL C , , str. .

⁷ UL C , , str. .

⁸ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

- (2) Hibridni instrumenti kapitala imajo pomembno vlogo pri tekočem kapitalnem upravljanju kreditnih institucij. Ti instrumenti kreditnim institucijam omogočajo doseči raznovrstno strukturo kapitala in dostop do veliko različnih finančnih vlagateljev. Baselski odbor za bančni nadzor je 28. oktobra 1998 sprejel sporazum o merilih primernosti in zgornjih mejah za vključitev nekaterih vrst hibridnih instrumentov kapitala v temeljna lastna sredstva kreditnih institucij.
- (3) Zato je pomembno, da se za te hibridne instrumente kapitala določijo merila, na podlagi katerih so primerni za temeljna lastna sredstva kreditnih institucij, in da se določbe Direktive 2006/48/ES uskladijo z navedenim sporazumom. Spremembe Priloge XII k Direktivi 2006/48/ES izhajajo neposredno iz določitve navedenih meril. Merila primernosti se morajo nanašati na najbolj podrejene instrumente kreditne institucije, ki po nacionalnem pravu nimajo imetnikov ali delničarjev, kot so članska potrdila nekaterih združenih bank, kolikor je bil zadevni kapital vplačan in je uvrščen za vse druge terjatve.
- (4) Da bi se izognili motnjam trga in zagotovili kontinuiteto splošnih ravni lastnih sredstev, je primerno predvideti posebne prehodne ureditve za nov režim o hibridnih instrumentih kapitala.
- (5) Za okrepitev okvira kriznega upravljanja Skupnosti je bistveno, da pristojni organi učinkovito usklajujejo svoje ukrepe z drugimi pristojnimi organi in po potrebi s centralnimi bankami. Zaradi krepitve učinkovitosti bonitetnega nadzora nadrejenih kreditnih institucij, ki imajo dovoljenje v Skupnosti, in da pristojni organi lahko bolje izvajajo nadzor bančne skupine na konsolidirani osnovi, je treba nadzorniške dejavnosti bolj učinkovito usklajevati. Zato bi bilo treba ustanoviti Kolegije nadzornikov. Ustanovitev kolegijev ne bi smela vplivati na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz Direktive 2006/48/ES. Ustanovitev kolegijev bi morala biti instrument za močnejše sodelovanje, s katerim se pristojni organi sporazumejo o ključnih nadzornih nalogah. Kolegiji naj olajšajo obravnavo nadzora, ki poteka, in izrednih razmer. Konsolidacijski nadzornik se lahko v povezavi z drugimi člani kolegija odloči, da bo organiziral srečanja ali delavnice, ki niso v splošnem interesu, ter tako po potrebi racionalizira prisotnost.
- (6) Mandati pristojnih organov bi morali upoštevati razsežnost Skupnosti. Pristojni organi bi zato morali upoštevati učinek svojih sklepov na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih državah članicah.
- (7) Pristojni organi bi morali imeti možnost sodelovati v kolegijih, ustanovljenih za nadzor kreditnih institucij z nadrejeno institucijo v tretji državi. Odbor evropskih bančnih nadzornikov bi moral po potrebi zagotoviti nezavezujoče smernice in priporočila, da se poveča konvergenca nadzornih praks v skladu z Direktivo 2006/48/ES.
- (8) Pomanjkanje informacij med matičnimi pristojnimi organi in pristojnimi organi gostitelji se lahko izkaže za škodljivo za finančno stabilnost v državah članicah gostiteljicah. Zato bi bilo treba okrepiti pravice nadzornikov gostiteljev glede informacij, zlasti v krizi sistemsko pomembnih podružnic. Zato je treba opredeliti sistemsko pomembne podružnice. Pristojni organi bi morali posredovati informacije, ki so bistvene za opravljanje nalog centralnih bank in ministrstev za finance glede finančnih kriz.

- (9) Čezmerne koncentracije izpostavljenosti do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb lahko povzročijo nesprejemljivo tveganje nastanka izgub. Za tako stanje velja, da lahko neugodno vpliva na solventnost kreditne institucije. Spremljanje in kontrola velikih izpostavljenosti kreditne institucije bi zato morala biti sestavni del nadzora nad njo.
- (10) Trenutni režim velike izpostavljenosti je iz leta 1992. Zato je treba pregledati obstoječe zahteve o velikih izpostavljenostih iz Direktive 2006/48/ES in Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij⁹.
- (11) Ker kreditne institucije na notranjem trgu neposredno konkurirajo, bi bilo treba osnovna pravila za spremljanje velikih izpostavljenosti kreditnih institucij še bolj uskladiti. Zaradi zmanjšanja upravne obremenitve za kreditne institucije bi bilo treba zmanjšati število možnosti, ki jih imajo države članice glede velikih izpostavljenosti.
- (12) Pri določanju obstoja skupine povezanih oseb in tako izpostavljenosti, ki predstavljajo eno samo tveganje, je pomembno upoštevati tudi tveganja, ki izhajajo iz skupnega vira znatnih finančnih sredstev, ki ga zagotavlja kreditna institucija ali investicijsko podjetje samo, njena finančna skupina ali njene povezane stranke.
- (13) Medtem ko je zaželeno, da izračun vrednosti izpostavljenosti temelji na izračunu, navedenem za namene zahtev po minimalnih lastnih sredstvih, je primerno sprejeti pravila za spremljanje velikih izpostavljenosti brez uporabe uteži ali stopnje tveganja. Poleg tega so bile tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki se uporabljajo v režimu solventnosti, zasnovane ob predpostavki raznovrstnih kreditnih tveganj. V primeru velikih izpostavljenosti, ki obravnavajo tveganje koncentracije za eno samo izpostavljenost, kreditno tveganje ni raznovrstno. Zato bi bilo treba za učinke teh tehnik uporabljati bonitetne zaščite. V tej zvezi je treba zagotoviti učinkovito izterjavo kreditnega zavarovanja za namene velikih izpostavljenosti.
- (14) Ker je izguba, ki izhaja iz izpostavljenosti do kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, lahko prav tako velika kot izguba zaradi drugih izpostavljenosti, bi bilo treba te izpostavljenosti obravnavati in o njih poročati kot o vseh drugih izpostavljenosti.
- (15) Treba je tudi odpraviti neskladnosti med interesi družb, ki posojila preoblikujejo v vrednostne papirje, s katerimi se trguje, in druge finančne instrumente (originatorji) ter družbami, ki vlagajo v te vrednostne papirje ali instrumente (vlagatelji). Zato je pomembno, da originatorji obdržijo izpostavljenost tveganju zadevnih posojil. Zlasti če se kreditno tveganje prenese z listinjenjem, se morajo vlagatelji odločiti skrbno, za kar potrebujejo ustrezne informacije o listinjenju.
- (16) Prilogo III k Direktivi 2006/48/ES bi bilo treba prilagoditi, da se razjasnijo nekatere določbe zaradi okrepite konvergenca nadzornih praks.
- (17) Nedavni razvoj trga je izpostavil dejstvo, da je obvladovanje likvidnostnega tveganja odločilni dejavnik trdnosti kreditnih institucij. Merila, določena v Prilogah V in XI k Direktivi 2006/48/ES, bi bilo treba okrepiti, da se te določbe uskladijo z delom, ki ga opravljata Odbor evropskih bančnih nadzornikov in Baselski odbor za bančni nadzor.

⁹ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

- (18) Ukrepe, potrebne za izvajanje Direktive 2006/48/ES, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil¹⁰.
- (19) Zlasti je treba Komisijo pooblastiti za spremembo Priloge III Direktive 2006/48/ES, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih ali razvoj računovodskih standardov ali zahtev, ki upoštevajo zakonodajo Skupnosti, ali glede konvergence nadzornih praks in da se spremeni odstotek, naveden v členu 111(1) navedene Direktive, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih. Ker so navedeni ukrepi splošnega obsega, ki spreminjajo nebitvene elemente Direktive 2006/48/ES, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom, kakor je določeno v členu 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (20) Ker ciljev te direktive, torej določitve pravil za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij ter za njihov bonitetni nadzor, države članice ne morejo same zadovoljivo doseči, ker zahteva uskladitev številnih različnih pravil, ki trenutno obstajajo v pravnih sistemih različnih držav članic, in jih je zato lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev.
- (21) Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/48/ES

Direktiva 2006/48/ES se spremeni:

1. Člen 3(1) se spremeni:

(a) Uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„Ena ali več kreditnih institucij, ki so v isti državi članici in ki so stalno odvisne od centralnega organa, ki jih nadzoruje in ki je ustanovljen v isti državi članici, so lahko izvzete od zahtev iz členov 7 in 11(1), če nacionalna zakonodaja predvidi, da.“

(b) Drugi in tretji pododstavek se črtata.

¹⁰ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Člen 4 se spremeni:
- (a) Točka (6) se nadomesti z naslednjim:
- „(6) ‚institucije‘ za namene oddelkov 2, 3 in 5 naslova V poglavja 2 pomeni institucije, kot so opredeljene v členu 3(1)(c) Direktive 2006/49/ES;“
- (b) Točka (45)(b) se nadomesti z naslednjim:
- „(b) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, med katerimi ni razmerja, ki predstavlja obvladovanje, kot je določeno v točki (a), vendar je treba šteti, da predstavljajo eno samo tveganje, ker so med seboj tako povezane, da je takrat, ko ima ena izmed njih finančne težave, zlasti težave s financiranjem ali odplačilom, verjetno, da bodo imele težave z odplačilom tudi druge.“
- (c) Doda se točka (48):
- „(48) ‚konsolidacijski nadzornik‘ pomeni pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU.“
3. V členu 40 se doda naslednji odstavek 3:
- „3. Pristojni organi v eni državi članici morajo upoštevati možen učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah in zlasti v izrednih razmerah.“
4. Vstavi se naslednji člen 42a:

„Člen 42a

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko prosijo konsolidacijskega nadzornika, kadar se uporablja člen 129(1), ali pristojne organe matične države članice, da se podružnica kreditne institucije šteje za sistemsko pomembno.

Zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica šteje za sistemsko pomembno, pri čemer je treba upoštevati zlasti naslednje vidike:

- (a) ali tržni delež podružnice kreditne institucije glede depozitov v državi članici gostiteljici presega 2 %;
- (b) verjetne posledice prenehanja ali opustitve dejavnosti kreditne institucije za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v državi članici gostiteljici;
- (c) velikost in pomen podružnice glede števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter konsolidacijski nadzornik, kadar se uporablja člen 129(1), storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev glede določitve podružnic kot sistemsko pomembnih.

Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne doseže skupna odločitev, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica sistemsko pomembna. Pri odločanju se upoštevajo vsa stališča in pridržki konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

Odločitve iz tretjega in četrtega podstavka so navedene in v celoti utemeljene v dokumentu, ki se pošlje zadevnim pristojnim organom, in so dokončne, uporabljajo pa jih pristojni organi v zadevnih državah članicah.

Določitev podružnice kot sistemsko pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov na podlagi te direktive.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima sistemsko pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena 132(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 129(1)(c).

Če pristojni organ matične države članice izve za izredne razmere znotraj kreditne institucije iz člena 130(1), o tem takoj, ko je mogoče, obvesti organe iz četrtega stavka člena 49 in člena 50.

3. Če se člen 131a ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo kreditno institucijo s sistemsko pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, z namenom olajšati sodelovanje na podlagi člena 42 in odstavka 2 tega člena ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določijo pristojni organi matične države članice.“

5. Vstavi se naslednji člen 42b:

„Člen 42b

1. Pristojni organi pri opravljanju svojih nalog upoštevajo konvergenco glede nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. V ta namen države članice zagotovijo, da pristojni organi sodelujejo pri dejavnostih Odbora evropskih bančnih nadzornikov in upoštevajo njihove nezavezujoče smernice in priporočila.

2. Odbor evropskih bančnih nadzornikov Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropski komisiji vsaka tri leta poroča o napredku, doseženem pri nadzorni konvergenci, prvič pa 31. decembra 2010.“

6. Člen 49 se spremeni:

(a) V prvem odstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) centralnim bankam in drugim organom s podobno funkcijo v vlogi monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike, nadzorom plačil in sistemov poravnave vrednostnih papirjev, ter varovanjem finančne stabilnosti; in“

(b) Doda se naslednji odstavek:

„V izrednih razmerah iz člena 130(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da posredujejo informacije centralnim bankam v Skupnosti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike, nadzorom plačil in sistemov poravnave vrednostnih papirjev, ter varovanjem finančne stabilnosti.“

7. V členu 50 se doda naslednji odstavek:

„V izrednih razmerah iz člena 130(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da oddelkom iz prvega odstavka v vseh zadevnih državah članicah razkrijejo informacije.“

8. Člen 57 se spremeni:

(a) Točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) kapital po členu 22 Direktive 86/635/EGS, če je bil vplačan, vključno s presežkom vplačanega kapitala, kolikor v celoti absorbira izgube v okviru rednega poslovanja in je pri stečaju ali likvidaciji uvrščen za vse druge terjatve.“

(b) Vstavi se naslednja točka (ca):

„(ca) instrumenti, razen instrumentov iz točke (a), ki izpolnjujejo zahteve iz točk (a), (c), (d) in (e) člena 63(2) in člena 63a;“

9. Prvi odstavek člena 61 se nadomesti z naslednjim:

„Koncept lastnih sredstev, kakor je opredeljen v točkah (a) do (h) člena 57, vključuje največje možno število postavk in zneskov. Države članice se lahko odločijo za uporabo teh postavk ter odštevanje postavk, ki niso našteje v točkah (i) do (r) člena 57.“

10. V členu 63(2) se doda naslednji pododstavek:

„Instrumenti iz točke (ca) člena 57 izpolnjujejo zahteve iz točk (a), (c), (d) in (e) tega člena.“

11. Vstavi se naslednji člen 63a:

„Člen 63a

„1. Instrumenti iz točke (ca) člena 57 izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

2. Instrumenti niso datirani ali pa je prvotni rok zapadlosti najmanj 30 let. Ti instrumenti lahko po lastni presoji izdajatelja vključujejo eno ali več nakupnih opcij, vendar se ne izplačajo prej kot pet let po datumu izdaje. Če zakonske ali pogodbene določbe, ki urejajo nedatirane instrumente, predvidevajo zmerno spodbudo za kreditno institucijo za izplačilo, kot določijo pristojni organi, se taka spodbuda ne sme uporabiti biti prej kot deset let po datumu izdaje.

Za nakup ali izplačilo datiranih in nedatiranih instrumentov je potrebno predhodno soglasje pristojnih organov. Pristojni organi lahko izdajo dovoljenje pod pogojem, da se zahteva vloži na pobudo kreditne institucije in to ne vpliva neupravičeno na finančne pogoje ali solventnost kreditne institucije. Pristojni organi lahko zahtevajo, da kreditne institucije nadomestijo instrument s postavkami enake ali večje kakovosti iz točke (ca) člena 57.

Pristojni organi zahtevajo začasno ustavitev odkupa za datirane instrumente, če kreditna institucija ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 75.

Pristojni organ lahko kadarkoli odobri predčasni odkup datiranih in nedatiranih instrumentov, če se spremeni veljavna davčna obravnava ali predpisano razvrščanje, ki na dan izdaje ni bilo predvideno.“

3. Zakonske ali pogodbene določbe, ki urejajo instrument, kreditni instituciji omogočajo, da po potrebi za nedoločen čas prekliče izplačila obresti ali dividend na nekumulativni podlagi.

Vendar pa kreditna institucija prekliče taka izplačila, če ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 75.

Pristojni organi lahko na podlagi finančnega stanja in stanja solventnosti kreditne institucije zahtevajo preklic takih izplačil. Tak preklic ne posega v pravico kreditne institucije, da nadomesti izplačilo obresti ali dividende z izplačilom v obliki instrumenta iz točke (a) člena 57, pod pogojem, da vsak tak mehanizem kreditni instituciji omogoča, da ohrani finančna sredstva. Taka nadomestitev je lahko predmet posebnih pogojev, ki jih določijo pristojni organi.

4. Zakonske ali pogodbene določbe, ki urejajo instrument, predpisujejo, da so glavnica, neplačane obresti ali dividende take, da absorbirajo izgubo in ne ovirajo dokapitalizacije kreditne institucije.

5. V primeru stečaja ali likvidacije kreditne institucije so instrumenti uvrščeni za vse druge postavke iz člena 63(2).

6. Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi z instrumenti iz odstavka 1 in spremlja njihovo uporabo. Komisija bo do januarja leta 2012 pregledala uporabo tega člena ter poročala Parlamentu in Svetu.“

12. V členu 65(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kakršni koli manjšinski deleži po členu 21 Direktive 83/349/EGS, če se uporablja globalna integracijska metoda. Kakršni koli instrumenti iz točke (ca) člena 57, ki povzročajo manjšinske deleže, izpolnjujejo zahteve iz členov 63a in 66 ter točk (a), (c), (d) in (e) člena 63(2);“

13. Člen 66 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za postavke iz točk (d) do (h) člena 57 veljajo naslednje omejitve:

(a) skupna vrednost postavk iz točk (d) do (h) člena 57 ne sme preseči 100 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena; in

(b) skupna vrednost postavk iz točk (g) do (h) člena 57 ne sme preseči 50 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena.“

(b) Vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Ne glede na odstavek 1 za skupno vrednost postavk iz točke (ca) člena 57 veljajo naslednje omejitve:

(a) instrumenti, ki jih je v izrednih razmerah treba pretvoriti v postavke iz točke (a) člena 57 v vnaprej določenem razponu, in kapital, ki je bil vplačan, v celoti absorbira izgube v okviru rednega poslovanja in je pri stečaju ali likvidaciji uvrščen za vse druge terjatve, ne smejo preseči 50 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) člena 57;

(b) v roku iz točke (a) tega odstavka vsi drugi instrumenti ne smejo preseči 35 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) člena 57;

(c) v rokih iz točk (a) in (b) tega odstavka datirani instrumenti in kakršni koli instrumenti, za katere zakonske ali pogodbene določbe predvidevajo spodbudo za kreditno institucijo za izplačilo, ne smejo preseči 15 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) člena 57.

(d) za znesek postavk, ki presega omejitve iz točk (a), (b) in (c) veljajo omejitve, določene v odstavku 1.“

(c) Odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Skupna vrednost postavk iz točk (l) do (r) člena 57 se za polovico odbije od vsote postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednost postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena, in polovico od skupne vrednosti postavk iz točk (d) do (h) navedenega člena, ob uporabi omejitev, določenih z odstavkom 1 tega člena. Če polovica skupne vrednosti postavk iz točk (l) do (r) člena 57 presega skupno vrednost postavk iz točk (d) do (h) navedenega člena, se ta presežek odbije od skupne vrednosti iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena. Postavke iz točke (r) člena 57 se ne odbijejo, če se vključijo v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 75, kakor je opredeljeno v delu 4 Priloge IX.“

(d) Odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Pristojni organi lahko v začasnih in izjemnih okoliščinah kreditnim institucijam odobrijo, da presežejo omejitve, določene v odstavkih 1 in 1a.“

14. Člen 87 se spremeni:

(a) Odstavek 11 se nadomesti z naslednjim:

„11. Če izpostavljenosti v obliki investicijskih skladov izpolnjujejo merila iz točk 77 in 78 dela 1 Priloge VI in če kreditna institucija pozna vse osnovne izpostavljenosti investicijskih skladov ali dele take izpostavljenosti, kreditna institucija pregleda navedene osnovne izpostavljenosti in izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu z metodami iz tega pododdelka. Odstavek 12 se uporablja za del osnovne izpostavljenosti investicijskih skladov, ki jih kreditna institucija ne pozna in jih ne more poznati.

Če kreditna institucija ne izpolnjuje pogojev za uporabo metod iz tega pododdelka za vse ali dele osnovne izpostavljenosti investicijskih skladov, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneski pričakovanih izgub izračunajo v skladu z naslednjimi pristopi:

- (a) za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz točke (e) člena 86(1), v skladu s pristopom iz odstavkov 19 do 21 dela 1 Priloge VII.
- (b) za vse druge osnovne izpostavljenosti, v skladu s pristopom iz členov 78 do 83, ob upoštevanju naslednjih sprememb:
 - (i) za izpostavljenosti, za katere velja posebna utež tveganja za neocenjene izpostavljenosti ali najvišja stopnja kreditne kvalitete za določeno kategorijo izpostavljeni, se utež tveganja pomnoži s faktorjem 2, vendar ne sme presegati 1 250 %;
 - (ii) za vse druge izpostavljenosti se utež tveganja pomnoži s faktorjem 1,1, ob upoštevanju minimuma 5 %.“

Če za namene točke (a) kreditna institucija ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova zasebnih lastniških instrumentov, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi in drugih lastniških instrumentov, obravnava zadevne izpostavljenosti kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov. Če te izpostavljenosti, upoštevane skupaj z neposrednimi

izpostavljenostmi kreditne institucije v tej kategoriji izpostavljenosti, niso bistvene v smislu člena 89(2), se lahko na podlagi odobritve pristojnih organov uporablja odstavek 1 navedenega člena.“

(b) V odstavku 12 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Namesto metode, opisane v prvem pododstavku, si kreditne institucije lahko same izračunajo ali se zanašajo na tretjo osebo za izračun in poročanje povprečnih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi osnovnih izpostavljenosti investicijskih skladov v skladu s pristopi iz točk (a) in (b) odstavka 11, če se ustrezno zagotovi pravilnost izračuna in poročila.“

15. V členu 89 se uvodni stavek točke (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) izpostavljenosti do enot centralne ravni države v državi članici ter do enot regionalne in lokalne ravni države ter upravnih organov, če“

16. Člen 106 se spremeni:

(a) Odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Izpostavljenosti ne vključujejo:

- (a) pri poslih s tujimi valutami izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v 48 urah po plačilu;
- (b) pri poslih nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v petih dneh od plačila ali izročitve vrednostnih papirjev, kar nastopi prej; ali
- (c) pri opravljanju storitev prenosa denarja ali obračuna in poravnave poslov z vrednostnimi papirji za stranke, zapoznelih prejemkov pri financiranju in drugih izpostavljenosti, ki izhajajo iz dejavnosti strank, ki ne trajajo dlje kot naslednji delovni dan.“

(b) Doda se odstavek 3:

„3. Da se ugotovi obstoj skupine povezanih oseb glede izpostavljenosti iz točk (m), (o) in (p) člena 79(1), če obstaja izpostavljenost do finančnega premoženja, kreditna institucija oceni shemo in njene osnovne izpostavljenosti. V ta namen kreditna institucija ovrednoti ekonomsko vsebino in tveganja, povezana s strukturo transakcije.“

17. Člen 107 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 107

Za izračunavanje vrednosti izpostavljenosti v skladu s tem oddelkom izraz ‚kreditna institucija‘ obsega tudi vsako zasebno ali javno podjetje, vključno z njegovimi podružnicami, ki ustreza opredelitvi ‚kreditne institucije‘ in je pridobilo dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi.“

18. Člen 110 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 110

1. Kreditna institucija pristojnim organom sporoči naslednje podatke o vsaki veliki izpostavljenosti, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 111(1):

- (a) identiteto osebe ali skupine povezanih oseb, do katerih ima kreditna institucija veliko izpostavljenost;
- (b) vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem vpliva zmanjšanja kreditnega tveganja, kolikor je mogoče;
- (c) podatke o vrsti stvarnega kreditnega zavarovanja in osebnega kreditnega zavarovanja, če se uporablja;
- (d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjšanja kreditnega tveganja, izračunanega za namen člena 111(1).

Če za kreditno institucijo veljajo členi 84 do 89, se da njenih 20 največjih izpostavljenosti na konsolidirani osnovi, na voljo pristojnim organom, razen tistih, ki so izvzete iz uporabe člena 111(1).

2. Države članice zagotovijo, da se poroča vsaj dvakrat na leto.

3. Države članice od kreditnih institucij zahtevajo, da v največji možni meri analizirajo morebitne koncentracije svoje izpostavljenosti do izdajateljev zavarovanj s premoženjem in izdajateljev osebnega kreditnega zavarovanja ter po potrebi ukrepajo ali o pomembnih ugotovitvah poročajo svojim pristojnim organom.“

19. Člen 111 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditna institucija po upoštevanju učinka zmanjšanja kreditnega tveganja v skladu s členi 112 do 117 ne sme prevzeti izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank, katere vrednost presega 25 % lastnih sredstev.

Če je ta stranka institucija ali če skupina povezanih strank vključuje eno ali več institucij, ta vrednost ne sme presegati 25 % lastnih sredstev institucije ali 150 milijonov EUR, kar od tega je več, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjšanja kreditnega tveganja v skladu s členi 112 do 117 do vseh povezanih strank, ki niso institucije, ne presega 25 % lastnih sredstev kreditne institucije.

Države članice lahko določijo zgornjo mejo, ki je nižja od 150 milijonov EUR, in obvestijo Komisijo.“

(b) Odstavka 2 in 3 se črtata.

(c) Odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kreditna institucija mora vedno upoštevati zgornjo mejo, določeno v odstavku 1. Če v izjemnem primeru izpostavljenosti presežejo to zgornjo mejo, je treba o vrednosti izpostavljenosti nemudoma obvestiti pristojne organe, ki lahko, če to dopuščajo okoliščine, kreditni instituciji odobrijo določeno časovno obdobje, v katerem mora upoštevati navedeno zgornjo mejo.“

20. Člen 112 se spremeni:

(a) Odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ob upoštevanju odstavka 3, kjer se na podlagi členov 113 do 117 dovoli priznanje stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, se za to zahteva izpolnjevanje vseh zahtev za primernost in drugih minimalnih zahtev iz členov 90 do 93.“

(b) Doda se naslednji odstavek 4:

„4. Za namen tega oddelka kreditna institucija ne upošteva zavarovanja iz točk 20 do 22 dela 1 Priloge VIII, razen če je to dovoljeno na podlagi člena 115.“

21. Člen 113 se spremeni:

(a) Odstavka 1 in 2 se črtata.

(b) Odstavek 3 se spremeni:

(i) Uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„3. Naslednje izpostavljenosti so izvzete iz uporabe člena 111(1):“

(ii) Točki (e) in (f) se nadomestita z naslednjim:

„(e) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne in lokalne ravni držav članic, če bi navedene terjatve prejele utež tveganja 0 % na podlagi členov 78 do 83, ter druge izpostavljenosti do takih oblasti ali za katere osebno jamčijo take oblasti, terjatve do katerih prejmejo utež tveganja 0 % na podlagi členov 78 do 83.

(f) izpostavljenosti do nasprotnih strank iz odstavka 7 ali odstavka 8 člena 80, če bi prejele utež tveganja 0 % na podlagi členov 78 do 83; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, izvzete iz člena 111(1) ali ne, se obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe.“

(iii) Točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz neporabljenih kreditnih aranžmajev, ki so razvrščene kot zunajbilančne postavke, ki predstavljajo majhno tveganje, navedene v Prilogi II, če je bil z osebo ali skupino povezanih oseb sklenjen sporazum, po katerem je aranžma mogoče koristiti le, kadar se zagotovi, da ne bo presežena zgornja meja, ki se uporablja v skladu s členom 111(1).“

(iv) Točke (j) do (t) se črtajo.

(c) Tretji, četrti in peti pododstavek se črtajo.

(d) Doda se naslednji odstavek 4:

„4. Države članice lahko v celoti ali delno izvzamejo iz uporabe člena 111(1) naslednje izpostavljenosti:

- (a) krite obveznice, kakor so opredeljene v odstavkih 68, 69 in 70 dela 1 Priloge VI;
- (b) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne in lokalne ravni držav članic, če bi navedene terjatve prejele utež tveganja 20 % na podlagi členov 78 do 83, ter za druge izpostavljenosti do takih oblasti ali za katere osebno jamčijo take oblasti, terjatve do katerih prejmejo utež tveganja 20 % na podlagi členov 78 do 83;
- (c) ne glede na točko (f) odstavka 1 tega člena izpostavljenosti kreditne institucije do nadrejene družbe, drugih podrejenih družb te nadrejene družbe ali lastnih podrejenih družb, če so te družbe in tudi sama kreditna institucija vključene v nadzor na konsolidirani osnovi, v skladu s to direktivo ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, izvzete iz člena 111(1) ali ne, se obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;
- (d) postavke sredstev, ki predstavljajo izpostavljenosti do ali udeležbe ali druge vrste deleže v regionalnih ali centralnih kreditnih institucijah, s katerimi je posojilna kreditna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za gotovinsko-klirinško poravnavo v okviru mreže;
- (e) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki nastanejo v kreditnih institucijah, ki poslujejo na nekonkurenčni osnovi z zagotavljanjem posojil na podlagi zakonsko določenih programov ali njihovih statotov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev na podlagi določene oblike vladnega nadzora in omejitev za uporabo posojil, pod pogojem, da izpostavljenosti izhajajo iz takih posojil, ki se preko drugih kreditnih institucij prenesejo na upravičence;
- (f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, pod pogojem, da te izpostavljenosti niso del lastnih sredstev teh institucij, ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne in so denominirane v valuti države članice, ki uporablja to možnost, pod pogojem, da ta valuta ni euro.“

22. Člen 114 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ob upoštevanju odstavka 3, lahko za namene izračunavanja vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1) kreditna institucija uporablja ‚popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti‘, kakor se izračuna na podlagi členov 90 do 93, ob upoštevanju zmanjševanja kreditnega tveganja, prilagoditev za nestanovitnost in morebitno neuskklajenost zapadlosti (E*).“

(b) Odstavek 2 se spremeni:

(i) Prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ob upoštevanju odstavka 3 je kreditni instituciji, ki ima na podlagi členov 84 do 89 dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti, dovoljeno, če lahko pristojnim organom dokaže, da je zmožna oceniti učinke zavarovanja s finančnim premoženjem na njihove izpostavljenosti ločeno od drugih vidikov, ki so pomembni za LGD, da prizna take učinke pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1).“

(ii) Četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kreditne institucije, ki imajo na podlagi členov 84 do 89 dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti, in ki ne izračunavajo vrednosti svojih izpostavljenosti s pomočjo metode iz prvega pododstavka, lahko za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali pristop iz člena 117(1)(b).“

(c) Odstavek 3 se spremeni:

(i) Prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kreditna institucija, ki uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali ji je dovoljena uporaba metode iz odstavka 2 pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1), opravlja redne teste izjemnih situacij za svoje koncentracije kreditnih tveganj, vključno v zvezi z unovčljivo vrednostjo vsakega sprejetega zavarovanja s premoženjem.“

(ii) Četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V primeru, da takšen test izjemnih situacij pokaže manjšo unovčljivo vrednost sprejetega zavarovanja s premoženjem, kakor bi se smela upoštevati pri uporabi razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem oziroma metode iz odstavka 2, se ustrezno zmanjša vrednost zavarovanja s premoženjem, ki se sme priznati pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1).“

(iii) V petem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ukrepi in postopki v primerih, ko test izjemnih situacij pokaže manjšo unovčljivo vrednost sprejetega zavarovanja s premoženjem, kakor je bila upoštevana pri uporabi razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali metode iz odstavka 2; in“

(d) Odstavek 4 se črta.

23. Člen 115 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 115

1. Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija zniža vrednost izpostavljenosti za do 50 % vrednosti zadevne stanovanjske nepremičnine, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpostavljenost je zavarovana, s hipotekami na stanovanjske nepremičnine ali z delnicami v finskih stanovanjsko nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo;
- (b) izpostavljenost se nanaša na posle finančnega zakupa, pri katerih zakupodajalec zadrži popolno lastništvo nad zakupljeno stanovanjsko nepremičnino, vse dokler zakupnik ne uveljavi svoje opcije do nakupa.

Vrednost premoženja, kakor zahtevajo pristojni organi, se izračuna na osnovi strogih standardov vrednotenja, določenih z zakonom ali drugim predpisom. Vrednotenje se opravi vsaj enkrat na leto.

Stanovanjske nepremičnine pomenijo stanovanjske prostore, ki jih posojilojemalec zaseda ali oddaja.

2. Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija zniža vrednosti izpostavljenosti za do 50 % vrednosti zadevne poslovne nepremičnine le, če naslednje izpostavljenosti prejmejo utež tveganja 50 % na podlagi členov 78 do 83:

- (a) izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na pisarne ali druge gospodarske objekte ali z delnicami v finskih nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, za pisarne ali druge gospodarske objekte; ali
- (b) izpostavljenosti, ki se nanašajo na posle v zvezi s finančnim zakupom premoženja, ki zadeva pisarne ali druge gospodarske objekte.

Poslovna nepremičnina je popolnoma zgrajena, v celoti oddana v zakup in prinaša ustrezen prihodek od najemnine.“

24. Člen 116 se črta.

25. Člen 117 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če za izpostavljenost do neke osebe jamči tretja oseba ali je zavarovana z premoženjem, ki ga izda tretja oseba, lahko kreditna institucija:

- (a) obravnava delež izpostavljenosti, za katero se jamči, kakor da je nastala do dajalca osebnega jamstva in ne do te osebe, pod pogojem, da nezavarovana izpostavljenost do dajalca osebnega jamstva prejme enako ali nižjo utež

tveganja kot utež tveganja nezavarovane izpostavljenosti do osebe na podlagi členov 78 do 83;

- (b) obravnava delež izpostavljenosti, zavarovane s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s premoženjem, kakor da je nastala do tretje osebe in ne do te osebe, če je izpostavljenost zavarovana s premoženjem in pod pogojem, da zavarovani delež izpostavljenosti prejme enako ali nižjo utež tveganja kot je utež tveganja nezavarovane izpostavljenosti do osebe na podlagi členov 78 do 83.

V primeru neuskklajenosti med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja kreditna institucija pristopa iz točke (b) ne uporablja.

Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in obravnavanje, predvideno v točki (b) prvega odstavka le, če je dovoljeno uporabljati tako razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem za namene člena 75(b).“

- (b) V odstavku 2 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Če kreditna institucija uporabi točko (a) odstavka 1:“

- 26. Člen 119 se črta.

- 27. Poglavju 2 se doda oddelek 7:

„Oddelek 7

Izpostavljenosti prenesenemu kreditnemu tveganju

Člen 122a

1. Kreditna institucija je izpostavljena kreditnemu tveganju obveznosti ali morebitne obveznosti ali paketu obveznosti ali morebitnih obveznosti le v naslednjih primerih, če ni neposredno sodelovala pri pogajanjih, strukturiranju in dokumentiranju prvotnega dogovora, s katerim so nastale obveznosti ali morebitne obveznosti:

- (a) osebe ali subjekti, ki so sodelovali pri neposrednih pogajanjih, strukturiranju in dokumentiranju prvotnega dogovora z dolžnikom ali potencialnim dolžnikom, ali, če je primerno,
- (b) osebe ali subjekti, ki upravljajo in kupujejo take obveznosti ali morebitne obveznosti neposredno ali posredno za račun kreditne institucije,

so se kreditni instituciji obvezali, da bodo trajno vzdrževali pomemben neto delež in v vsakem primeru vsaj 5 odstotkov v pozicijah s profilom tveganja, ki je enak tistemu, ki mu je izpostavljena kreditna institucija.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za obveznosti ali morebitne obveznosti, ki predstavljajo terjatve ali pogojne terjatve na naslednja telesa ali terjatve ali pogojne terjatve, ki jih jamčijo naslednja telesa:

- (a) centralne ravni države ali centralne banke;
- (b) institucije s stopnjo kreditne kvalitete 3 ali več v skladu s točko 29 dela 1 Priloge VI in
- (c) multilateralne razvojne banke.

Odstavek 1 se ne uporablja za konzorcijska posojila ali zamenjavo plačil, če se ti instrumenti ne uporabljajo za združevanje ali varovanje obveznosti iz odstavka 1.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata za izpostavljenosti, ki jih imajo kreditne institucije po 1. januarju 2011. Pristojni organi se lahko odločijo, da v obdobjih izrednih razmer za splošno tržno likvidnost začasno zadržijo zahteve.

4. Kreditne institucije morajo biti pred naložbami in stalno v vsakem trenutku pristojnim organom za vsako svojo pozicijo listinjenja sposobne pisno dokazati, da dobro razumejo formalne politike in postopke za analizo in evidentiranje in da jih tudi izvajajo:

- (a) obveznost iz odstavka 1, da morajo originatorji in/ali sponzorji ohranjati neto delež v listinjenju in obdobje, za katero ta obveznost velja;
- (b) značilnosti tveganja posameznih pozicij listinjenja;
- (c) značilnosti tveganja izpostavljenosti iz naslova pozicij listinjenja;
- (d) dobro ime in izkušnje dejanske izgube pri prejšnjih listinjenjih originatorjev v zadevnih kategorijah izpostavljenosti iz naslova pozicij listinjenja;
- (e) izjave originatorjev in sponzorjev o svoji skrbnosti v zvezi z dolžniki in po potrebi v zvezi s kakovostjo zavarovanja izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja;
- (f) kjer je primerno, metodologije in koncepte, na katerih temelji vrednotenje zavarovanja za kritje izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja, ter politike, ki jih sprejmejo originatorji, da zagotovijo neodvisnost ocenjevalca in
- (g) vse strukturne lastnosti listinjenja, ki lahko bistveno vplivajo na uspešnost pozicij listinjenja kreditne institucije. Kreditne institucije v ta namen pred naložbami in po njih redno izvajajo in evidentirajo ustrezna testiranja izjemnih situacij, ki se izvajajo neodvisno od ECAI, ki so ocenili listinjenje, in ki temeljijo na vseh ustreznih informacijah, ki jih v ta namen zagotovi originator.

5. Kreditne institucije vzpostavijo formalne postopke za stalno in časovno ustrezno spremljanje informacij glede uspešnosti izpostavljenosti iz naslova njihovih pozicij listinjenja. Kjer je primerno, to vključuje vsaj vrsto izpostavljenosti, trajanje izpostavljenosti, ki jih je imel originator, vključno z odstotkom, ki ga je imel originator manj kot dve leti, odstotek posojil, zapadlih 30, 60 in 90 dni, stopnje naplačil, stopnje predhodnih plačil, posojila v izvršilnem postopku, vrsto zavarovanja in zasedenost, porazdelitev pogostnosti kreditnih točk ali drugih ukrepov kreditne sposobnosti za osnovne izpostavljenosti, panožno in geografsko razpršitev, porazdelitev pogostnosti posojil proti zastavi z obsegi, ki omogočajo lažjo ustrezno

analizo občutljivosti. Če so osnovne izpostavljenosti same pozicije listinjenja, se za izpostavljenosti iz naslova teh pozicij listinjenja uporabljajo zahteve za spremljanje in dostop do informacij. Če zahteve iz odstavka 4 in iz tega odstavka niso izpolnjene, kreditne institucije za te pozicije listinjenja uporabijo utež tveganja 1 250 % teh pozicij listinjenja v skladu z delom 4 Priloge IX.

6. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji uporabijo za izpostavljenosti, ki se bodo listinjile, ista zanesljiva in jasno opredeljena merila za odobritev kreditov v skladu z zahtevami točke 3 Priloge V, kot se uporabljajo za izpostavljenosti, ki jih bodo zadržale v svoji bančni knjigi. V ta namen kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji uporabijo iste postopke za odobritev in po potrebi za spremembo, obnavljanje in ponovno financiranje kreditov. Kreditne institucije uporabijo iste standarde za analizo tudi za udeležbe in/ali prevzem izdaj listinjenja, kupljenih od tretjih strani, ne glede na to, ali bodo te udeležbe in/ali prevzem v tržni ali bančni knjigi.

7. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji vlagateljem sporočijo stopnjo svoje obveznosti v skladu z odstavkom 1, da obdržijo neto gospodarski interes v listinjenju. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji morebitnim vlagateljem zagotovijo dostop do vseh pomembnih podatkov o kreditni kvaliteti in uspešnosti posameznih osnovnih izpostavljenosti, denarnih tokov in zavarovanju za kritje izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja ter podatkov, ki so potrebni za izvedbo obsežnih in dobro preišljenih testov izjemnih situacij glede denarnih tokov in vrednosti zavarovanja za kritje izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja. Če te zahteve in zahteve iz odstavka 6 niso izpolnjene, kreditna institucija originator ne uporablja člena 95(1) in listinjenih izpostavljenosti ne sme izključiti iz izračuna kapitalskih zahtev v skladu s to direktivo.

8. Odstavki 4 do 7 se uporabljajo za listinjenja, izdana od datuma, ko stopi v veljavo ta direktiva, in za obstoječa listinjenja, kjer se po tem datumu dodajo ali odvzamejo nove osnovne izpostavljenosti.

9. Pristojni organi vsaj enkrat letno javno objavijo:

- (a) metodologije, sprejete za pregled skladnosti z odstavki 1 do 7;
- (b) opis in število ukrepov, sprejetih za pregled skladnosti z odstavki 1 do 7 v zadnjih 12 mesecih in
- (c) število in povzetek primerov neskladnosti z odstavki 1 do 7, ki so se ugotovile v zadnjih 12 mesecih.

Za to zahtevo se uporablja drugi pododstavek člena 144.

10. Odbor evropskih bančnih nadzornikov Komisiji vsako leto poroča o tem, ali pristojni organi izpolnjujejo zahteve tega člena. Komisija najpozneje decembra 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o uporabi in učinkovitosti tega člena glede na razvoj na trgu.“

28. Člen 129 se spremeni:

- (a) Odstavek 1 se spremeni:

(i) Točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v okviru rednega poslovanja, vključno v zvezi z dejavnostmi iz členov 123, 124, 136, poglavja 5 in Priloge V, v sodelovanju z vključenimi pristojnimi organi;

(ii) Doda se naslednja točka (c):

(c) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v sodelovanju z vključenimi pristojnimi organi in po potrebi s centralnimi bankami pri pripravah za izredne razmere in v izrednih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v kreditnih institucijah ali na finančnih trgih.

Načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti iz točke (c) vključuje izjemne ukrepe iz člena 132(3)(b), pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.“

(b) Doda se naslednji odstavek 3:

„3. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU v državi članici storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev:

- (a) o uporabi členov 123 in 124 za določanje ustreznosti konsolidirane ravni lastnih sredstev, ki jih ima skupina glede na svoj finančni položaj in profil tveganja in posledično zahtevano raven lastnih sredstev za uporabo člena 136(2) za vse subjekte znotraj bančne skupine in na konsolidirani osnovi;
- (b) o enotni obliki, pogostosti in datumih poročanja za uporabo člena 74(2) za vse subjekte znotraj bančne skupine.

Za namene točke (a) je treba skupno odločitev doseči šest mesecev po datumu, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganja skupine v skladu s členoma 123 in 124.

Za namene točke (b) je treba skupno odločitev doseči do 30. junija 2011.

Skupna odločitev iz prvega pododstavka je navedena in v celoti utemeljena v dokumentu, ki ga konsolidacijski nadzornik pošlje nadrejeni kreditni instituciji EU. Ob nesoglasju se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerikoli drugih zadevnih pristojnih organov posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov. Konsolidacijski nadzornik se lahko z Odborom evropskih bančnih nadzornikov posvetuje na lastno pobudo.

Če pristojni organi v šestih mesecih ne sprejmejo take skupne odločitve, konsolidacijski nadzornik sam odloča o uporabi členov 74(2), 123, 124 in 136(2). Odločitev navede in v celoti utemelji v dokumentu, pri čemer upošteva stališča in pridržke, ki so jih izrazili drugi pristojni organi v šestmesečnem obdobju. Konsolidacijski nadzornik pošlje odločitev drugim pristojnim organom.

Če se konsolidacijski nadzornik posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov, take nasvete upošteva in pojasni znatna odstopanja od nasvetov.

Skupna odločitev iz prvega pododstavka in odločitev iz šestega pododstavka sta dokončni, uporabijo pa jo pristojni organi v zadevnih državah članicah.“

29. Člen 130 odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ob nastopu izrednih razmer, vključno z neugodnim razvojem na finančnih trgih, ki bi lahko ogrozile stabilnost finančnega sistema v kateri koli od držav članic, kjer je določeno podjetje skupine pridobilo dovoljenje ali kjer imajo sedež sistemsko pomembne podružnice iz člena 42a, konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 obvesti organe iz četrtega pododstavka člena 49 in člena 50, ter sporoči vse podatke, bistvene za opravljanje njihovih nalog. Te obveznosti se uporabljajo za vse pristojne organe, navedene v členih 125 in 126 ter za pristojne organe, navedene v členu 129(1).

Če pristojni organ iz četrtega pododstavka člena 49 izve za razmere, opisane v prvem pododstavku tega odstavka, takoj, ko je mogoče, obvesti pristojne organe iz členov 125 in 126.

Pristojni organi in organ iz četrtega pododstavka člena 49 uporabljajo obstoječe načine obveščanja, kjer je to mogoče.“

30. Vstavi se naslednji člen 131a:

„Člen 131a

1. Konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegije nadzornikov, da se omogoči lažje izvajanja nalog iz členov 129 in 130(1).

Kolegiji nadzornikov zagotovijo okvir za konsolidacijskega nadzornika in druge zadevne pristojne organe za opravljanje naslednjih nalog:

- (a) izmenjavo informacij;
- (b) dogovor o prostovoljnem poverjanju nalog in delegiranju odgovornosti;
- (c) določitev programov nadzorstvenih pregledov na podlagi ocene tveganja skupine v skladu s členom 124;
- (d) povečanje učinkovitosti nadzora z odpravo nepotrebne podvajanja nadzornih zahtev, vključno v zvezi z zahtevami po podatkih iz členov 130(2) in 132(2);
- (e) dosledno uporabo zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja iz te direktive za vse subjekte znotraj bančne skupine;
- (f) uporabo 129(1)(c) ob upoštevanju drugih forumov, ki so lahko ustanovljeni na tem področju.

Pristojni organi, ki sodelujejo v kolegiju nadzornikov, tesno sodelujejo. Zahteve o zaupnosti na podlagi oddelka 2 poglavja 1 pristojnim organom ne preprečujejo izmenjave zaupnih informacij v okviru kolegijev nadzornikov. Ustanovitev kolegijev nadzornikov ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

2. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih iz člena 131, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi konsolidacijski nadzornik.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za operativno delovanje kolegijev.

V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU, in pristojni organi države gostiteljice, v kateri imajo sedež sistemsko pomembne podružnice iz člena 42a in, kadar je primerno, organi tretjih držav članic.

Konsolidacijski nadzornik predseduje srečanjem kolegija in odloči, kateri pristojni organi se udeležijo srečanja ali dejavnosti kolegija. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija obvešča o organizaciji teh srečanj in dejavnosti ter odločitvah, sprejetih na teh sestankih.

Konsolidacijski nadzornik mora pri svoji odločitvi upoštevati, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, ter obveznosti iz členov 40(3) in 42a(2).

Konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju zahteve o zaupnosti na podlagi oddelka 2 poglavja 1 Odbor evropskih bančnih nadzornikov obvesti o dejavnosti kolegija nadzornikov, tudi v izrednih razmerah, in temu odboru posreduje vse informacije, ki so še posebej pomembne za namene nadzorne konvergence.“

31. Člen 132 se spremeni:

- (a) V točki (d) odstavka 1 se sklicevanje na člen 136 nadomesti s sklicevanjem na člen 136(1).
- (b) V točki (b) odstavka 3 se sklicevanje na člen 136 nadomesti s sklicevanjem na člen 136(1).

32. Člen 150 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se spremeni:

(ii) Točki (k) in (l) se nadomestita z naslednjim:

„(k) seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk v prilogah II in IV;

(l) prilagoditev določb v prilogah III in V do XII, da bodo upoštevale dogajanja na finančnih trgih (v posebnih novih finančnih produktih), ali v računovodskih standardih ali zahtevah, ki se upoštevajo v zakonodaji Skupnosti; ali glede konvergence nadzornih praks; ali“

(ii) doda se naslednja točka (m):

„(m) sprememba zneska in odstotka, navedenega v členu 111(1), da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih.“

(b) V odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) pojasnitev izjem, opredeljenih v členu 113;“

33. V členu 154 se dodata naslednja odstavka 8 in 9:

„8. Kreditne institucije, ki do [*datum iz člena 4 – vstavi se, če je znan*] ne upoštevajo zgornjih mej, določenih v členu 66(1), razvijejo strategije in procese na podlagi člena 123 za ukrepe, potrebne za rešitev takih razmer pred datumom, določenim v odstavku 9.

Ti ukrepi se pregledajo na podlagi člena 124.

9. Instrumenti, za katere se je do [*datum iz člena 4 – vstavi se, če je znan*] po nacionalni zakonodaji štelo, da so enakovredni postavkam iz točk (a), (b) in (c) člena 57, vendar ne spadajo v točko (a) člena 57 ali ne izpolnjujejo meril, določenih v členu 63a, se še naprej štejejo kot enakovredni do [*30 let po datumu iz člena 4 - vstavi se, če je znan*] za znesek do:

- (a) 20 % vsote točk (a) do (ca) člena 57, zmanjšane za vsoto točk (i), (j) in (k) člena 57 [*med 10 in 20 leti po datumu iz člena 4 - vstavi se, če je znan*];
- (b) 10 % vsote točk (a) do (ca) člena 57, zmanjšane za vsoto točk (i), (j) in (k) člena 57 [*med 20 in 30 leti po datumu iz člena 4 - vstavi se, če je znan*];

34. Priloga III se spremeni:

(a) V točki 5 dela 1 se doda naslednje besedilo:

„Po metodi, določeni v delu 6 te priloge (IMM) se vse nize pobotov z eno samo nasprotno stranko lahko obravnava kot en sam niz pobotov, če so negativne simulirane tržne vrednosti posameznih nizov pobotov v oceni pričakovane izpostavljenosti (EE) enake 0.“

(b) V delu 2 se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Če se kreditna institucija zavaruje za izpostavljenost iz bančne knjige ali za izpostavljenost za CCR z nakupom kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, lahko izračuna svojo kapitalsko zahtevo za varovano premoženje v skladu z odstavki 83 do 92 dela 3 Priloge VIII ali na podlagi odobritve pristojnih organov, v skladu s točko 4 dela 1 Priloge VII ali odstavkov 96 do 104 dela 4 Priloge VII.

V teh primerih in če se ne uporablja možnost iz drugega stavka točke 11 v Prilogi II Direktive 2006/49/ES se določi, da je vrednost izpostavljenosti za CCR za te kreditne izvedene finančne instrumente enaka nič.

Vendar se lahko institucija odloči, da za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke dosledno vključuje vse kreditne izvedene finančne instrumente, ki niso vključeni v trgovalno knjigo in so kupljeni za zavarovanje za izpostavljenost iz bančne knjige ali za izpostavljenost za CCR, če je kreditno zavarovanje priznано v skladu s to direktivo.“

(c) V delu 5 se točka 15 nadomesti z naslednjim:

„15. Za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta, ki je osnova za zamenjavo neplačil, obstaja en niz zavarovanj. Košarico ‚n-to neplačilo‘ zamenjave neplačil se obravnava takole:

(a) velikost tveganosti pozicije referenčnega dolžniškega instrumenta v košarici, ki je osnova zamenjave neplačil ‚n-to neplačilo‘, je dejanska nominalna vrednost referenčnega dolžniškega instrumenta, pomnožena z modificiranim trajanjem izvedenega finančnega instrumenta ‚n-to neplačilo‘ glede spremembe kreditnega razmika referenčnega dolžniškega instrumenta;

(b) za vsak referenčni dolžniški instrument v košarici, ki je osnova določene zamenjave neplačil ‚n-to neplačilo‘, obstaja en niz zavarovanj; tveganost pozicije iz različnih zamenjav neplačil ‚n-to neplačilo‘ se ne vključijo v isti niz zavarovanj;

(c) multiplikator CCR, ki se uporablja za vsak niz zavarovanj, ustvarjen za enega od referenčnih dolžniških instrumentov izvedenega finančnega instrumenta ‚n-to neplačilo‘ je 0,3 % za referenčne dolžniške instrumente, ki imajo bonitetno oceno priznane ECAI, enakovredno

stopnji kreditne kvalitete 1 do 3 in 0,6 % za druge dolžniške instrumente.“

35. Priloga V se spremeni:

(a) Točka 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. Za prepoznavanje, merjenje in upravljanje likvidnostnega tveganja v ustreznem nizu časovnih obdobj, vključno znotraj enega dne, obstajajo zanesljive strategije, politike, procesi in sistemi, da se kreditnim institucijam zagotovi ohranjanje ustreznih ravni likvidnostnih blažilcev. Te strategije, politike, procesi in sistemi so prilagojeni poslovnim področjem, valutam in pravnim osebam ter vključujejo ustrezne mehanizme razporeditve stroškov zaradi likvidnosti.“

(e) Vstavi se naslednja točka 14a:

„14a. Strategije, politike, procesi in sistemi iz točke 14 so sorazmerni s kompleksnostjo, profilom tveganosti, obsegom poslovanja podjetja in meja dovoljenega tveganja, ki ga določi uprava in odraža sistemsko pomembnost kreditne institucije v vsaki državi članici, v kateri opravlja posle.“

(f) Točka 15 se nadomesti z naslednjim:

„15. Kreditne institucije razvijejo metodologije za prepoznavanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja, zlasti preko sistema zgornjih meja. Te vključujejo finančne tokove, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti, zunajbilančne postavke, vključno s pogojnimi obveznostmi in možnim učinkom tveganja izgube poslovnega ugleda.“

(g) Dodajo se točke od 16 do 22:

„16. Kreditne institucije razlikujejo med zastavljenimi in neobremenjenimi sredstvi, ki so vedno na voljo, zlasti v izrednih razmerah. Upoštevajo tudi pravno osebo, v kateri so sredstva, ter njihovo primernost in pravočasno aktiviranje.

17. Kreditne institucije upoštevajo tudi obstoječe pravne, ureditvene in operativne omejitve možnih prenosov likvidnosti in neobremenjenih sredstev med pravnimi osebami, tako znotraj kot zunaj EGP.

18. Kreditna institucija preuči različna orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno z likvidnostnimi blažilci, da lahko vzdrži številne različne izjemne dogodke in ustrezno raznovrstno strukturo financiranja in dostop do virov financiranja. Te ureditve se redno pregledujejo.

19. Preučijo se različni scenariji pozicij likvidnosti in instrumentov zavarovanja, predpostavke, ki so podlaga za odločitve v zvezi s pozicijami sredstev, pa se redno pregledujejo. Za te namene različni scenariji zlasti obravnavajo zunajbilančne postavke in druge pogojne obveznosti, vključno s subjekti s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE) ali drugimi subjekti s posebnim namenom, v odnosu do katerega kreditna institucija deluje kot sponzor ali zagotavlja znatno likvidnostno podporo.

20. Kreditne institucije preučijo možni učinek različnih scenarijev, posebnih za institucijo, za cel trg ali kombiniranih. Preučijo se različna časovna obdobja in različne stopnje izjemnih pogojev.
 21. Kreditne institucije prilagodijo svoje strategije, notranje politike in omejitve likvidnostnega tveganja in razvijejo učinkovite krizne načrte in pri tem upoštevajo izid različnih scenarijev iz točke 19.
 22. Kreditne institucije pripravijo krizne načrte za ravnanje v primerih likvidnostnih kriz, ki določajo ustrezne strategije in ustrezne izvedbene ukrepe za obravnavanje možnih likvidnostnih primanjkljajev. Ti načrti se redno preskušajo in posodablajo na podlagi izidov različnih scenarijev, določenih v točki 16, poročajo višjemu vodstvu v odobritev, da se lahko ustrezno prilagodi interne politike in procese.“
36. Priloga XI se spremeni:
- (a) Točka 1(e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) izpostavljenost kreditnih institucij likvidnostnim tveganjem, merjenje in upravljanje teh tveganj s strani kreditnih institucij, vključno z razvojem analiz različnih scenarijev, upravljanjem instrumentov zavarovanja (zlasti raven, sestava in kakovost likvidnostnih blažilcev) ter učinkovitimi kriznimi načrti;
 - (b) Vstavi se naslednja točka 1a:

„1a. Za namene točke 1(e) pristojni organi redno izvajajo celovito presojo celotnega obvladovanja likvidnostnega tveganja s strani kreditnih institucij in spodbujajo razvoj zanesljivih notranjih metodologij. Pristojni organi med opravljanjem teh pregledov upoštevajo vlogo, ki jo imajo kreditne institucije na finančnih trgih. Pristojni organi v eni državi članici upoštevajo tudi možni učinek svojih sklepov na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah.“
37. V Prilogi XII se v delu 2 točki 3(a) in (b) nadomestita z naslednjim:
- „(a) ključne informacije o pogojih glavnih značilnosti vseh postavk lastnih sredstev in njihovih sestavnih delov, vključno z instrumenti iz točke (ca) člena 57, instrumenti, za katere zakonske ali pogodbene določbe predvidevajo spodbudo za kreditno institucijo za izplačilo, ter instrumenti, za katere velja člen 154(9);
 - (b) znesek temeljnega kapitala, z ločenim razkritjem vseh pozitivnih postavk in odbitnih postavk; skupni znesek instrumentov iz točke (ca) člena 57 in instrumentov, za katere zakonske ali pogodbene določbe predvidevajo spodbudo za kreditno institucijo za izplačilo, se tudi razkrije ločeno; vsako od teh razkritij navaja instrumente, za katere velja člen 154(9);“

Člen 2

Spremembe Direktive 2006/49/ES

Direktiva 2006/49/ES se spremeni:

(1) V členu 12 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Prvotna lastna sredstva‘ pomenijo vsoto točk (a) do (ca), od katere se odšteje vsota točk (i), (j) in (k) člena 57 Direktive 2006/48/ES.

(2) Člen 28 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije, razen investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo merila, določena v odstavku (2) ali (3) člena 20 te direktive, spremljajo in nadzorujejo velike izpostavljenosti v skladu s členi 106 do 118 Direktive 2006/48/ES.“

(b) Odstavek 3 se črta.

(3) Člen 30(4) se črta.

(4) Člen 31 se spremeni:

(a) V prvem odstavku se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) izpostavljenost iz bančne knjige do zadevne osebe ali zadevne skupine oseb ne presega omejitve iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, ki je izračunana glede na lastna sredstva, kakor je določeno v navedeni direktivi, tako da je presežek izključno iz postavk trgovalne knjige;

(b) institucija izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo za presežek v zvezi z omejitvijo iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, izračunano v skladu s Prilogo VI k navedeni direktivi;“

(b) V prvem odstavku se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) institucije morajo pristojne organe vsake tri mesece obveščati o primerih preseganja omejitve iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES v preteklih treh mesecih.“

(c) Drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„V zvezi s točko (e) je treba za vsak primer preseganja omejitve sporočiti znesek preseganja in ime osebe, pri kateri je prišlo do preseganja.“

(5) V členu 32(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi vzpostavijo postopke, s katerimi institucijam onemogočijo, da bi se namerno izognile dodatnim kapitalskim zahtevam, ki bi drugače nastale zaradi izpostavljenosti, ki presežejo omejitev iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, ko te izpostavljenosti obstajajo več kot 10 dni, z začasnim prenosom omenjenih izpostavljenosti na drugo družbo, ki lahko spada v isto skupino ali ne, in/ali z navideznimi transakcijami za ukinitvev izpostavljenosti med desetdnevnim obdobjem in ustvarjanjem nove izpostavljenosti.“

(6) V členu 38 se doda naslednji odstavek:

„3. Člen 42a, razen točke (a), Direktive 2006/48/ES se smiselno uporablja za nadzor investicijskih podjetij, razen če investicijska podjetja izpolnjujejo merila, določena v členu 20(2), 20(3) ali 46(1) te direktive.

(7) V členu 45(1) se datum „31. december 2010“ nadomesti z datumom „31. december 2012“.

(8) V členu 48(1) se datum „31. december 2010“ nadomesti z datumom „31. december 2012“.

Člen 3

Prenos

1. Države članice najpozneje do 31. januarja 2010 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo Komisiji nemudoma posredujejo besedilo teh predpisov in korelacijsko tabelo med predpisi in direktivo.

Navedene predpise uporabljajo od 31. marca 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
Predsednik*

*Za Svet
Predsednik*